

Kettős jubileumot ünnepel a Palestrina Kórus

Furcsa, kettős érzés a **60 éves Palestrina Kórus** alapításáról megemlékezni, hiszen az énekkar mai formájában kényszerűségből született, s létrejöttének időpontja a Székesegyházi Énekiskola felszámolásának dátuma is. 1953-ban Mayer Ferenc a hagyomány iránti hűségéből, kitartásból és alkalmazkodókészségből egyaránt jól vizsgázva hozta létre azt a vegyeskart, amely már nem kötelességüket teljesítő internátus-lakó kisfiúkból és fizetett férfikarból állt, hanem a szabadidejüket a szolgálatra áldozó civilekből. A kórus átvészelte a két karnagy-váltáskor borítékolható jelentős személyi változásokat, változó korösszetételétől és létszámától függetlenül magasan tartotta zenei szolgálat művészi színvonalát, nem tért le az elődök által kijelölt útról, s kitartott napjainkig. Nem kis dolog, amelyre büszke lehet mindenki, aki részese volt, s büszke lehet a Pécsi Egyházmegye és a Székesegyházi Plébánia is.

Jobbágy Valér 1988-ban vette át a megrendült egészségű Hergenröder Miklós atya helyét a Székesegyház karzatán. A korábbinál nagyobb szigort, a módszeres hangképzéseket, a hibák kíméletlen gyomlálását kezdetben értetlenül fogadták az énekesek, ám az elmúlt **25 év** eredményei karnagyunkat igazolták. A

hangzás-minőség javítását célzó törekvés mellett a repertoárt is gazdagította: hangsúlyos maradt Palestrina, Lassus, Victoria zenéje, de új művek (pl. Lotti hosszabb miséi, Hassler, Rore, Nanini, Byrd és Tallis motettái) tovább színesítették a képet. Elődeihez hasonlóan a kortárs zenétől sem zárkózik el, időnként elővesz egy-egy Orbán- vagy Csemiczky-motettát. Összességében elmondható róla, ami pap-karnagy elődjeiről is: úgy tudott munkásságával korszakot alkotni, hogy az új elemek, saját elképzelések beépítése a Pécsi Székesegyház egyházzenei hagyományainak megtartása mellett történt meg.

Amikor öt évvel ezelőtt megemlékeztünk a kórus 55 éves fennállásáról, szép számban jelentek meg a régi énekiskolások és a Palestrina kórus egykori tagjai. Idén **március 24-én**, virágvasárnapon várjuk az Énekiskolához és a Palestrina Kórushoz kötődőket, hogy az egyházi ünnepen túl közösen hálát adjunk az előttünk járó karnagyokért és kórustagokért, különösen a hagyományt az elmúlt politikai rendszerben is bátran átmentő élő és holt énekes társainkért, és a rendszeres közös munka örömeért. A szentmise után a Kocsis László teremben egy kis fogadást tartunk, hogy lehetőség nyíljon a találkozásra, beszélgetésre.

2012-ben először nyílt lehetőség arra, hogy a Glatt Ignác Egyesület részesüljön az adózók személyi jövedelemadójának a civil szervezetek számára felajánlható 1 %-ából.

Az első évben tett felajánlásoknak köszönhetően **78.645 Ft** gyűlt össze.

1%

Kérjük, hogy 1%-os felajánlásukkal 2013-ban is támogassák egyesületünket, ezáltal a Székesegyház Palestrina Kórusát, s ajánlják ezt a lehetőséget családtagjaik, barátaik, ismerőseik figyelmébe is.

A rendelkező nyilatkozaton a szervezet nevét és adószámát kell feltüntetni:

Glatt Ignác Hagymányórzó Közhasznú Egyesület; 18332407-1-02

Jézus keresztútja és a mi szenvedésünk

Máger Róbert székesegyházi káplán írása

Nagybőjtben a katolikus templomokban világszerte minden héten végigjárják Urunk szenvedésének állomásait. Ilyenkor lélekben követjük Jézust a Via Dolorosán, a fájdalom útján, amelyet Ő értünk vállalt. Semmihez sem hasonlítható élmény volt számomra négy évvel ezelőtt az egyházmegye szentföldi zárándoklatának résztvevőjeként a szenvedés stációit a történesek eredeti helyszínén, Jeruzsálemben végigjárva elmélkedni. Nagyon hasznos ez az ájtatossági gyakorlat, s ajánlatos minél gyakrabban elvégezni, különösen nagybőjtben, de nemcsak ekkor, hanem az év folyamán bármikor, főleg, amikor saját életünkben szembesülünk a szenvedéssel, annak leküzdhetetlenségével, s megpróbáljuk értelmezni életünk nehézségeit.

Nem tudunk mit kezdeni a szenvedéssel, nem értjük, miért enged meg szörnyű katasztrófákat, emberi tragédiákat az Isten. Nem tudunk megnyugodni, magyarázatot s felelőst keresünk a szenvedésre. Ilyenkor sokan magát az Istent állítják a vádlottak padjára.

Mi értelme van a szenvedésnek? Ha egyszer Isten jónak teremtette a világot, miért engedi meg a rosszat? Ha meg a világ úgy, ahogy van, rossz, mit ér a megváltás? Tényleg csak siralomvölgy a földi lét? Testi, fizikai valónk mindenestől bűnös? Kemény kérdések ezek, emberlétünk legsúlyosabb kérdései közé tartoznak! Napi tapasztalatunk, hogy senki nem él felhőtlen boldogságban. Mennyi bűbánat, mennyi kudarc, tragédia, fájdalom ér minket – sőt, egymás életét is mérgezzük.

A szenvedés értelme egy titok, olyan misztérium, amelyet itt a földön teljes mértékben sohasem foghatunk föl, nem érthetjük meg egyszer s mindenkorra, de ha az Úr keresztjére tekintünk, valamit megsejthetünk, valami megvilágosodhat bennünk. Miért vállalta Krisztus a szenvedést, megkínzást és a halált is, ha elutasíthatta volna magától isteni erejével? Miértünk!!! A mi üdvösségünkért. Hogy megváltson bennünket. Joggal mondhatjuk tehát, hogy a szenvedés értelme a megtérés, azért van a szenvedés, hogy megváltozunk, hogy közelebb emeljen bennünket az

Úrhoz, aki nem vonakodott közösséget vállalni velünk. Ő „mindenben hasonlóvá lett hozzánk, a bűnt kivéve”, a teljes emberi megaláztatást is vállalta, hogy mi jobbak legyünk. „Az Ő sebei által gyógyultatok meg” – olvassuk Péter apostol levelében. Az igazi meggyógyulás a megtérés. A szenvedés okozója mindig a bűn, nem Isten akarja a szenvedést, Ő csak megengedi, mert szabad akaratot adott az embernek, de a szenvedést a bűn okozza. Mindnyájan bűnösök vagyunk, ezért vagyunk képesek szenvedni. Csak Krisztus szenvedett bűn nélkül, csak Ő volt teljesen ártatlan, mi nem mondhatjuk, hogy ártatlanul szenvedünk. Látunk kell, hogy Jézus nem eltünteti a szenvedést az életünkéből, hanem magára vállalja. Sorsközösségre lép velünk, hogy a fájdalmak keresztútján elvezessen minket a föltámadásra, az igazi boldogságra.

A szenvedés felhívás a bűnbánatra, de arra is, hogy találjak értelmet neki. Persze nem kitalált ideológiákat gyártsak, hanem tekintsek arra, Aki ebben is előttem jár, hogy utat mutasson! A szenvedés csak Krisztussal, vele egységben lesz üdvhozó számomra. Meg kell értenem három dolgot: 1. Krisztus *miattam* szenvedett, mert én vétkeztem, bűnös vagyok. 2. Krisztus *értem* szenvedett, hogy megmentessen. 3. Krisztus most is *velem együtt* szenved, hiszen az Ő megváltó áldozata örök és egyetlen. Tehát: *miattam, értem és velem együtt!* Szent Pál azt mondja: „*Kiegészítem testemben, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből*”. Ez nem azt jelenti, hogy az Ő megváltói működése nem lenne teljes és végérvényes, csak azt jelenti, hogy ha én a saját életemben nem fogadom el, s nem akarom Őt követni, akkor számomra hiába halt meg Krisztus, az én életem ettől nem változik meg. Csak akkor változik meg, ha be tudom fogadni Őt, ha tőle akarok tanulni. „*Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s bennem nyugalmat talál lelketek*” – mondja Jézus. Az erőszakot és a szenvedést csak szelíden lehet fogadni, különben magával ragad minket, ha viszont szelídek vagyunk, akkor lecsendesülünk, s ebben a csendben meg tudjuk hallani az Úr szavát. Ez a szelídség nem meghunyászkodást, nem mamlaszágot jelent – „*amikor gyöngye vagyok, akkor vagyok erős*” – mondja Pál is, „*az erő a gyöngeségben nyilvánul meg a maga*

teljességében”. S ez az erő Isten ereje, nem az enyém, azért kell szelídnek lennem, hogy teret engedjek magamban az Isten kegyelmének, hogy rajtam keresztül mutassa meg az Ő nagyságát. Hogy mások is lássák, hogy mások is megtérjenek.

Kereszténységünk nem lehet önző és magába zárkózott, mások megtérésének eszközévé kell válnom, de ezt csak akkor tehetem, ha én magam már megtértem, ha a szenvedésben végigjártam az utat az Úrral. Azt mondja egy helyen Szent Pál: „Élek én, de már nem is én, hanem Krisztus él én bennem”. Krisztus kell, hogy éljen bennünk! Ő odaajándékozta az életét értünk önként. A mi életünk is attól szép, hogy szeretetből másokért odaajándékozható. Mondhatjuk, hogy a szeretet ikertestvére a szenvedés, mert akit szerettek, azért vállalom a szenvedést, s akiért szenvedek, azt egyre jobban szeretem.

A Szentírásban olvassuk, „*megfenyíti az Úr, akit szeret*”. Isten szeret bennünket, ezért próbára tesz minket. Hinnünk kell, hogy Isten javunkra fordít minden szenvedést. Különbözik, hogy lehetne az, hogy nyomorúságok, fájdalmak, tragédiák közepette is találkozunk derűs, harmonikus, kiegyensúlyozott emberekkel? Mitől lesz boldog egy mártír? Miért növekedett az ősegyház, miközben üldözték, meghurcolták őket, s sokakat közülük kivégeztek? S mi hol találjuk meg a nehézségek közt a magunk békéjét? Talán elmondhatjuk, hogy földi világunk, létezésünk nem gyökerében, teljesen romlott! Persze nem is örök, nem is ez a végcélunk. Az odaát van. A megoldás kulcsát Krisztus evangéliumában találjuk.

Nem hiszem, hogy pár gondolattal meg lehet magyarázni a szenvedés egész értelmét, hisz megállapítottuk, hogy itt a földön nem hatolhatunk teljesen a mélyére, csak azt állítom bizonyosan, hogy Krisztus keresztjénél nem is kell jobb magyarázat. A kereszt a legbeszédebb prédikáció, önmagában néma, de mégis a legjobb tanúságtevő jel. Tanuljunk meg föltekinteni a keresztfára nap, mint nap, ahogy keresztény elődeink is tették! Merítsünk erőt a keresztúti ájtatosság végzéséből, a fájdalmas rózsafüzér imádkozásából, s mindez indítson bennünket, hogy embertársaink felé forduljunk. Egyedül cipelni életünk keresztjeit nagyon nehéz, de ha osztozunk benne

másokkal, sokkal könnyebb. Legyünk önkéntes Cirenei Simonok! Merjünk ezért odalépni a rászorulókhoz, akiket elsősorban nem a világ távoli pontjain kell keresnünk, hanem a környezetünkben, a szomszédunkban, a mellettünk lévőben, akivel éppen találkozunk, aki itt és most ránk szorul. Könnyű kereszténynek lenni csak úgy általában, könnyű a felebaráti szeretetet gyakorolni csak úgy általában, de igazi feladat itt és most, konkrétan odafordulni a másikhoz, akár csak egy jó szót szólni, vagy egy pohár vizet adni annak, aki ugyanúgy átéli a szenvedést, mint én a saját életemben, csak talán más módon.

Valaki odaadta az életét értem, valaki szenvedett értem, nekem, ha Őt akarom követni – márpedig Őt akarom, mert azért vagyok itt, azért vagyok gyakorló keresztény – nem kell-e hasonlóképpen cselekednem? „*Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét*” – tanítja a Szentírás. Thomas Mertonnak, a múlt században élt trappista szerzetesnek van egy keresztúti ájtatosságra való elmélkedése, amely a következő mottót viseli: „*Uram, követni akarlak*”. Mi is azért járjuk végig újból és újból a keresztutat, mert követni akarjuk Őt. Kövessük tehát, induljunk el minden nap újból és újból Krisztus útján, s ha életünkben meg nem értéssel, problémával, szenvedéssel találkozunk, tekintsünk föl a keresztre, s rajta a „hit szerzőjére és bevégezőjére, Jézusra”, aki önként adta érünk és nekünk önmagát. Így erőt és békét nyerünk, s szilárd reményt arra, hogy egykor az örök hazába is követhetjük Mesterünket, a Húsvét örömébe, a feltámadás dicsőségébe. Ámen.

Felhívás!

A Pécsi Székesegyház Palestrina Kórusa várja tagjai közé a reneszánsz egyházi zene iránt érdeklődő, jó hangú, jó kottaolvasási képességű, megbízható énekeseket.

Próbák szeptembertől júniusig:
szombaton 17.30 – 19.30
vasárnap, a szentmise előtt 10.00 – 11.00

Érdeklődni személyesen, vagy e-mailben.

Nagyhét a Pécsi Székesegyházban

Virágvasárnap – március 24. 11 órákor

<i>greg. ant.</i>	Hosanna filio David
<i>greg. ant.</i>	Pueri Hebraeorum
<i>greg. grad.</i>	Tenuisti
<i>greg. tract.</i>	Deus, Deus me
<i>falsobordone</i>	Passió-turbák
O. di Lasso	Improperium
A. Gabrieli	Missa „Pater peccavi”
T. L. de Victoria	O vos omnes
T. L. de Victoria	Vere languores nostros

Nagyszerda – március 27. 18 órákor

M. Ingegneri	Responsoriumok
G. Allegri	Miserere

Nagycsütörtök – március 28. 18 órákor

C. Porta	Ecce sacerdos
F. Anerio	Missa brevis
P. Griesbacher	Missa Willibaldi (Gloria)
F. Anerio	Christus factus est
G. Allegri	Miserere
O. di Lasso	Dextera Domini
J. G. Mettenleitner	Mandatum novum
<i>greg. comm.</i>	Dominus Jesus
W. Byrd	Ave verum corpus
L. Viadana	Adoramus te Christe
Josquin des Près	In flagellis
M. Haller	Pange lingua

Nagypéntek – március 29. 18 órákor

J. H. Gallus	Ecce quomodo moritur
<i>greg. tract.</i>	Domine, audivi
Allegri	Miserere
<i>falsobordone</i>	Passio turbák
T. L. Victoria	Popule meus
W. Byrd	Ave verum corpus
T. L. de Victoria	O vos omnes
T. L. de Victoria	Vere languores nostros
F. Anerio	Christus factus est
L. Viadana	Adoramus te Christe
M. Haydn	Tenebrae factae sunt
W. Byrd	Emendemus in melius
Josquin des Près	In flagellis

Kisebb változtatások előfordulhatnak.

Húsvétvasárnap – március 31. 11 órákor

P. Griesbacher	Ecce sacerdos II.
A. Gabrieli	Missa brevis
<i>greg. grad.</i>	Haec dies
<i>greg. all.</i>	Pascha nostrum
<i>greg. sequ.</i>	Victimae paschali laudes
G. P. Palestrina	Haec dies a 6 (v. a 4)
<i>greg. comm.</i>	Pascha nostrum
G. Aichinger	Regina coeli

Húsvéthétfő – április 1. 11 órákor

<i>greg. intr.</i>	Introduxit vos Dominus
<i>greg. grad.</i>	Haec dies
<i>greg. all.</i>	Angelus Domini
G.P. Palestrina	Missa Brevis
<i>greg. sequ.</i>	Victimae paschali laudes
G. P. Palestrina	Angelus Domini
<i>greg. comm.</i>	Surrexit Dominus
G. Aichinger	Regina coeli

Pártoló tagság

Szeretettel hívjuk a **Glatt Ignác Hagymányórzó Közhasznú Egyesület** pártoló tagjainak sorába mindazokat, akik szívesen támogatnák a Palestrina Kórus munkáját és a Székesegyházi Énekiskola szellemi és művészeti örökségének megőrzését.

A pártoló tagsági díj összege: **5000 Ft/fő/év**

Bankszámlaszámunk:

CIB 10700055-49129201-51100005

PALESTRINA kórushíradó

HIT - MŰVÉSZET - HAGYOMÁNY

A PÉCSI SZÉKESEGYHÁZ PALESTRINA KÓRUSÁNAK LAPJA

Felelős szerkesztő: Onhausz Miklós

E-mail: glatt.pecs@gmail.com

Web: <http://palestrina.hu>

A Kórushíradó korábbi számai letölthetők weboldalunkról.